

Warszawa, 3 października 2024 r.

OD:

Francusko-Polska Izba Gospodarcza
Al. Jerozolimskie 93
01-948 Warszawa

DO:

Szanowny Pan Jarosław Neneman
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Szanowny Pan Krzysztof Paszyk
Minister Rozwoju i Technologii
Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa

Szanowni Państwo Ministrzy,

Działając w imieniu Francusko-Polskiej Izby Gospodarczej, zrzeszającej blisko 400 przedsiębiorstw, z siedzibą w Warszawie („Izba”), wpisanej do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego za numerem 0000147491, NIP: 5261737417, niniejszym zwracam się z uprzejmą prośbą o rozważenie poniższego stanowiska Izby i przedsiębiorców zrzeszonych w ramach Komitetu ds. Akcjonariatu Pracowniczego w zakresie potrzeby ujednolicenia stanowiska organów podatkowych odnośnie do niektórych aspektów opodatkowania w Polsce dochodów związanych z programami akcjonariatów pracowniczych.

A. Zarys problemu

1. Misją Izby jest reprezentacja stowarzyszonych w niej przedsiębiorców francuskich, rozwijanie francusko-polskich stosunków gospodarczych i promocja Francji w Polsce oraz Polski we Francji. Przedsiębiorcy francuscy działający na polskim rynku stanowią łącznie jednego z największych inwestorów zagranicznych w Polsce i przyczynili się do stworzenia w Polsce ponad 250 000 miejsc pracy.
2. Francuscy przedsiębiorcy będący spółkami kapitałowymi, których akcje notowane są na giełdzie papierów wartościowych w Paryżu, organizują programy motywacyjne. Do uczestniczenia w tych programach, obejmujących zwykle całą grupę kapitałową, uprawnieni są pracownicy tych podmiotów oraz ich spółek zależnych w różnych państwach, w tym w Polsce, po spełnieniu określonych kryteriów.
3. Programy akcjonariatu pracowniczego niosą ze sobą liczne korzyści zarówno z perspektywy mikro-, jak i makroekonomicznej. Realizowane zwykle w okresach wieloletnich, stanowią skuteczne narzędzie długoterminowej motywacji pracowników do utrzymania aktywności zawodowej oraz zwiększenia zaangażowania zawodowego poprzez powiązanie ich interesów osobistych z interesami pracodawcy. Akcjonariat pracowniczy może

zapewnić dodatkowe źródło dochodu dla pracowników po osiągnięciu wieku emerytalnego, co potencjalnie zwiększy ich bezpieczeństwo finansowe i **odciąży polski system emerytalny**. Programy te stymulują gospodarkę, prowadząc do demokratyzacji własności oraz redukcji fluktuacji zatrudnienia. Programy akcjonariatu pracowniczego przyczyniają się też do zapewnienia stabilności ekonomicznej jako bardziej odporne na wahania rynkowe w porównaniu do gotówkowych programów premialnych.

4. Choć popularność programów akcjonariatu pracowniczego dla pracowników polskich podmiotów rośnie, ich potencjał jest nadal w wysokim stopniu niewykorzystany. **Jedną z głównych przeszkód zwiększenia skali zastosowania programów akcjonariatu pracowniczego w Polsce są enigmatyczne przepisy Ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych („Ustawa o PIT”) w zakresie zasad opodatkowania dochodów związanych z udziałem w takich programach oraz niejednolite stanowisko organów podatkowych w odniesieniu do niektórych aspektów opodatkowania takich dochodów.**
5. Okoliczności te niejednokrotnie zmuszają pracowników lub ich pracodawców do występowania o indywidualne interpretacje podatkowe w celu efektywnego wdrożenia i prawidłowego rozliczenia programu akcjonariatu pracowniczego w Polsce. Warto bowiem wskazać, że także doradcy podatkowi nie są w stanie jednoznacznie określić konsekwencji podatkowych uczestnictwa w niektórych programach bez ryzyka przyjęcia odmiennej interpretacji przez organy podatkowe.
6. W celu szerszego wykorzystania narzędzia motywacji i retencji pracowników, jakim są programy akcjonariatu, i jednocześnie dodatkowej stymulacji polskiej gospodarki, Izba oraz zrzeszeni w niej przedsiębiorcy widzą realną i pilną potrzebę wprowadzenia zmian do przepisów Ustawy o PIT lub - tam, gdzie to możliwe - ujednolicenia stanowiska organów podatkowych w zakresie zasad opodatkowania dochodów z tego typu programów, poprzez wydanie objaśnień podatkowych lub interpretacji ogólnej w odniesieniu do najczęściej pojawiających się i jednocześnie najbardziej problematycznych zagadnień prawno-podatkowych z tym związanych.
7. Wierzymy, że wprowadzenie punktowych zmian w Ustawie o PIT oraz ujednolicenie interpretacji przepisów tej ustawy (oraz w pewnym zakresie ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych („Ustawa o CIT”)) w zakresie zasad rozliczania dochodów (i kosztów) z programów akcjonariatu pracowniczego w formie wydania objaśnień podatkowych lub interpretacji ogólnej doskonale wpisze się w obecnie podejmowane przez Resort Finansów działania mające na celu zachęcanie Polaków do inwestowania i regularnego oszczędzania. Takie działania, jak zapowiadane zmiany w opodatkowaniu zysków kapitałowych tzw. podatkiem Belki, są wyrazem dążenia do tworzenia bardziej przyjaznego środowiska podatkowego dla inwestycji i oszczędności Polaków.
8. W związku z powyższym, poniżej przedstawiamy listę najczęściej pojawiających się problemów prawno-podatkowych związanych z organizacją programów akcjonariatów pracowniczych w Polsce. Poniższe uwagi obejmują zarówno sytuacje, w których programy akcjonariatów pracowniczych spełniają warunki do uznania ich za program motywacyjny w rozumieniu przepisów art. 24 ust. 11-12b Ustawy o PIT, jak i sytuacje, w których programy te nie spełniają kumulatywnie warunków wynikających z tych przepisów. Ponadto, wskazane poniżej zagadnienia dotyczą zarówno programów organizowanych przez zagraniczne spółki akcyjne (w tym francuskie), jak również przez spółki akcyjne z siedzibą w Polsce.
9. Dla zachowania przejrzystości opisywanych zagadnień, poniższa lista została podzielona na dwie kolumny: w pierwszej kolumnie przedstawiony został opis występujących w praktyce problemów, w drugiej natomiast kolumnie został zaprezentowany proponowany sposób ich rozwiązania.

10. Zaprezentowane poniżej propozycje Izby mają na celu zaadresowanie najpilniejszych problemów związanych z opodatkowaniem dochodów z programów akcjonariatu pracowniczego. Niezależnie jednak, w ocenie Izby istnieje również przestrzeń i potrzeba, aby takie programy były objęte kompleksową regulacją prawną w formie odrębnej ustawy. Obecnie obowiązujące przepisy, rozproszone w różnych aktach prawnych, nie zapewniają spójności ani odpowiedniego wsparcia dla rozwoju programów akcjonariatu pracowniczego. Przyjęcie odrębnej ustawy w tym zakresie pozwoliłoby na stworzenie przejrzystych i jednolitych ram prawnych, które ułatwiłyby implementację i funkcjonowanie tego typu programów w Polsce. W związku z tym, Izba opracowała projekt regulacji prawnej w tym zakresie i z przyjemnością przedstawi Ministerstwu swoją propozycję. Wierzymy, że przyjęcie dedykowanego aktu prawnego przyczyni się do szerszego wykorzystania potencjału programów akcjonariatu pracowniczego.

B. Najczęstsze problemy prawno-podatkowe związane z organizacją programów akcjonariatów pracownicznych

Lp.	OPIS PROBLEMU	PROPONOWANY SPOSÓB ROZWIĄZANIA
1.	[Opodatkowanie dochodu w przypadku braku spełnienia warunków z art. 24 ust. 11-12b Ustawy o PIT] W przypadku programów niespełniających kumulatywnie warunków określonych w art. 24 ust. 11-12b Ustawy o PIT, zgodnie ze stanowiskiem Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej wyrażonym w licznych indywidualnych interpretacjach podatkowych, podatnik jest obowiązany do rozpoznania przychodu w wysokości wartości rynkowej nabywanych lub obejmowanych akcji (albo różnicy pomiędzy tą wartością a ponoszoną odpłatnością). Przychód ten jest najczęściej kwalifikowany jako pochodzący z innych źródeł w rozumieniu art. 20 ust. 1 Ustawy o PIT lub podchodzący ze stosunku podstawowego (np. ze stosunku pracy lub działalności wykonywanej osobiście). Tymczasem, zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, samo nieodpłatne lub częściowo odpłatne nabycie lub objęcie akcji nie wiąże się dla podatnika z wymierną korzyścią finansową i w związku z tym nie podlega opodatkowaniu. To dlatego, że w momencie otrzymania akcji na preferencyjnych warunkach, przysporzenie, jakie z tego tytułu uzyskuje dana osoba, jest jedynie potencjalne i może mieć miejsce dopiero w przyszłości, na etapie uzyskania dywidendy lub	Biorąc pod uwagę opisane rozbieżności w stanowisku prezentowanym przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej oraz stanowisku sądów administracyjnych w zakresie powstania przychodu w momencie nabycia lub objęcia akcji w programie innym, niż zdefiniowany w art. 24 ust. 11-12b Ustawy o PIT, proponuje się wydanie objaśnień podatkowych lub interpretacji ogólnej do przepisów art. 24 ust. 11 - 12b Ustawy o PIT albo przepisów art. 11 ust. 1 Ustawy o PIT, które w swej treści będą wyjaśniać zasady opodatkowania (lub braku opodatkowania) przychodów z takiego nieodpłatnego lub częściowo odpłatnego nabycia lub objęcia akcji.

	zbycia akcji. Tym samym uznanie, że przychód powstaje w momencie nieodpłatnego lub częściowo odpłatnego nabycia lub objęcia akcji w ramach danego programu oraz że dochodem z tej czynności jest wartość rynkowa akcji prowadziłoby do opodatkowania wartości wyrażonej w pieniądzu, której podatnik w momencie uzyskania akcji nie osiągnął. Judykatura przedstawia ugruntowany pogląd, zgodnie z którym dopiero zbycie akcji pozwala ustalić, jaki dochód podatnik osiągnął przez to, że nabył akcje w drodze programu motywacyjnego, a następnie zbył te akcje. Nabycie akcji samo przez się nie daje żadnego przychodu. W praktyce wygląda to tak, że w chwili nabycia akcji podatnik nie wie, jaki uzyska przychód, bowiem okaże się to dopiero w przyszłości. Powyższe stanowisko zostało wyrażone m.in. w uzasadnieniu następujących orzeczeń: • Wyrok NSA z dnia 13 lipca 2020 r., sygn. II FSK 3052/19; • Wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 czerwca 2023 r., sygn. III SA/Wa 186/23; • Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 30 października 2019 r., sygn. I SA/Gl 1198/19.	
2.	[Akcjonariaty pracownicze jako schematy podatkowe] Przyjmując rygorystyczną wykładnię przepisów Rozdziału 11a Ordynacji podatkowej, można dojść do wniosku, że programy akcjonariatu pracowniczego spełniające warunki do odroczenia opodatkowania akcji do momentu ich ostatecznego zbycia, stanowią schematy podatkowe, o których informacja podlega przekazaniu do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Jednakże, z uwagi na fakt, że takie programy organizowane są przede wszystkim w celu zmotywowania pracowników oraz wytworzenia trwałych więzi pomiędzy pracodawcą a pracownikiem, tego rodzaju programy, nie powinny stanowić schematów podatkowych. W szczególności, w tym zakresie nie dochodzi do spełnienia, żadnej ze szczególnych cech rozpoznawczy ani innych szczególnych cech rozpoznawczych. Nawet jeżeli przyjąć, że spełniona jest jedna z ogólnych cech rozpoznawczych, to brakuje w takiej sytuacji spełnienia kryterium głównej korzyści, przede wszystkim z uwagi na fakt,	W celu wykluczenia kwalifikacji programów akcjonariatu pracowniczego jako schematów podatkowych, proponuje się zaktualizowanie w tym zakresie Objaśnień podatkowych Ministra Finansów z dnia 31 stycznia 2019 r. „Informacje o schematach podatkowych (MDR)”.

że programy te nie są organizowane w celu optymalizacji podatkowej po stronie uczestników, a odroczenie opodatkowania jest jedynie pochodną wdrożenia tego rodzaju programu. W tym kontekście należy podkreślić, że w programach akcjonariatu pracowniczego bierze udział z reguły łącznie kilka lub kilkanaście tysięcy pracowników. Pracownicy ci z uwagi na charakter wykonywanych zawodów mogą nie mieć wystarczającej świadomości na temat przepisów prawa podatkowego dotyczących raportowania schematów podatkowych. W konsekwencji, klasyfikowanie tego rodzaju programów jako schematy podatkowe prowadziłoby do nadmiernego zwiększenia obowiązków podatkowych po stronie tychże pracowników. Efektem tego mogłoby być nieprawidłowe raportowanie, co potencjalnie mogłoby narazić pracowników na odpowiedzialność karną skarbową. W rezultacie, mogłoby to stanowić główny czynnik rezygnacji pracowników z udziału w tych programach i upadek tych programów w Polsce.	
3. [Uchwała walnego zgromadzenia akcjonariuszy jako niezbędny element programu motywacyjnego] Obecne przepisy uzależniają spełnienie definicja programu motywacyjnego określonej w art. 24 ust. 11b Ustawy o PIT od utworzenia danego programu na podstawie uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy. Ograniczenie instrumentu, za pomocą którego program motywacyjny może być wdrożony, jedynie do uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy w praktyce powoduje ograniczenie liczby spółek akcyjnych, które mogą skutecznie wdrożyć program motywacyjny. W sytuacjach, w których akcjonariat spółki akcyjnej jest rozproszony, trudno jest w praktyce podjąć uchwałę o wdrożeniu programu motywacyjnego z uwagi na różne interesy poszczególnych akcjonariuszy. Taka sytuacja w szczególności może mieć miejsce w przypadku spółek akcyjnych notowanych na giełdzie. W konsekwencji, przepisy Ustawy o PIT powinny dopuszczać dodatkowo możliwość wdrożenia takiego programu na podstawie uchwały zarządu lub rady nadzorczej albo przynajmniej powinny dawać możliwość określenia w statucie spółki akcyjnej, że spółka taka może wprowadzić program akcjonariatu pracowniczego, natomiast samo wykonanie i	W celu rozszerzenia liczby podmiotów mogących efektywnie wdrożyć program akcjonariatu pracowniczego, proponuje się zmianę przepisu art. 24 ust. 11b Ustawy o PIT poprzez dopuszczenie dodatkowej możliwości wdrożenia takich programów, nie tylko na podstawie uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy, ale również na podstawie uchwały zarządu lub rady nadzorczej lub statutu (umowy) spółki akcyjnej.

	określenie jego warunków może być powierzone zarządowi, radzie nadzorczej lub odpowiednikom tych organów w rozumieniu prawa obcego.	
4.	[Dominująca spółka akcyjna jako niezbędny element programu motywacyjnego] Obecne przepisy uzależniają spełnienie definicji programu motywacyjnego określonej w art. 24 ust. 11b Ustawy o PIT od utworzenia takiego programu m.in. przez spółkę akcyjną będącą jednostką dominującą w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy o rachunkowości w stosunku do spółki, od której osoby uprawnione do otrzymania świadczeń w ramach programu motywacyjnego uzyskują należności ze stosunku pracy lub działalności wykonywanej osobiście. Ograniczenie podmiotu, który może utworzyć program motywacyjny w rozumieniu Ustawy o PIT jedynie do spółki akcyjnej będącej jednostką dominującą w stosunku do lokalnego pracodawcy powoduje ograniczenie liczby spółek akcyjnych, które mogą skutecznie wdrożyć program motywacyjny. W praktyce bowiem, w szczególności w przypadku zagranicznych grup kapitałowych zdarzają się sytuacje, w których powoływane są specjalne spółki stowarzyszone w formie spółek akcyjnych, które zajmują się organizacją i wdrożeniem programów motywacyjnych w grupie, a które mogą nie być podmiotami dominującymi w stosunku do lokalnych pracodawców w Polsce. Przepisy Ustawy o PIT nie uwzględniają takiej sytuacji. W efekcie, przepisy Ustawy o PIT powinny dopuszczać możliwość wdrożenia takiego programu przez każdą powiązaną spółkę akcyjną w ramach danej grupy kapitałowej, a nie tylko taką, która jest podmiotem dominującym w stosunku do lokalnych pracodawców w Polsce.	W celu rozszerzenia liczby podmiotów mogących efektywnie wdrożyć program akcjonariatu pracowniczego, proponuje się zmianę przepisu art. 24 ust. 11 i 11b poprzez dopuszczenie możliwości wdrożenia takich programów, nie tylko przez spółki akcyjne będące podmiotami dominującymi w stosunku do lokalnych pracodawców, ale również przez spółki akcyjne, które są powiązane (bezpośrednio lub pośrednio) z lokalnymi pracodawcami w Polsce.
5.	[Warranty subskrypcyjne jako inne prawa majątkowe] Na rynku można obecnie zaobserwować coraz częstsze decydowanie się przez spółki akcyjne w Polsce na wdrożenie programu akcjonariatu pracowniczego w oparciu o warranty subskrypcyjne. Warrant subskrypcyjny nie jest pochodnym instrumentem finansowym. Jest jednak papierem wartościowym, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. a	Biorąc pod uwagę rozbieżności interpretacyjne w zakresie kwalifikacji warrantów subskrypcyjnych jako „innych praw majątkowych”, proponuje się wydanie objaśnień podatkowych lub interpretacji ogólnej do przepisów art. 24 ust. 11 - 12b Ustawy o PIT, które w swej treści wskażą, że warranty stanowią „inne prawa

ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. W konsekwencji, praktycznym problemem z jakim mierzą się spółki akcyjne jest kwalifikacja warrantu subskrypcyjnego jako „innego prawa majątkowego” w rozumieniu przepisu art. 24 ust. 11b Ustawy o PIT. W świetle bowiem tego przepisu, jednym z warunków do zakwalifikowania programu akcjonariatu pracowniczego jako programu motywacyjnego jest to, aby osoby uprawnione w wyniku realizacji praw z pochodnym instrumentów lub realizacji praw z papierów wartościowych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, lub realizacji innych praw majątkowych, nabyły prawo do faktycznego objęcia lub nabycia akcji. Ponieważ warrant subskrypcyjny nie jest pochodnym instrumentem finansowym, ani papierem wartościowym określonym w art. 3 pkt 1 lit. b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, nie może być on zakwalifikowany jako jeden z takich instrumentów w wyniku realizacji których uczestnik nabędzie akcje. Niemniej, w tej sytuacji należy rozważyć, czy warrant subskrypcyjny stanowi „inne prawo majątkowe”. W świetle ostatnich interpretacji indywidualnych organy podatkowe potwierdzają możliwość kwalifikacji warrantów subskrypcyjnych jako „inne prawo majątkowe”, co będzie dawać podstawę do odroczenia opodatkowania nabycia akcji w wyniku realizacji warrantu subskrypcyjnego. Takie stanowisko można znaleźć m.in. w: • Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 9 marca 2021 r., nr 0113-KDIP2-3.4011.983.2020.2.SJ; • Interpretacji Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 16 października 2019 r., nr 0113-KDIP2-3.4011.455.2019.1.MS; • Interpretacji Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 25 września 2019 r., nr 0114-KDIP3-2.4011.364.2019.2.MG. Zauważyć należy, że powołane powyżej przykładowe pozytywne interpretacje indywidualne stanowią przejaw zmiany podejścia organów podatkowych. W przeszłości organy podatkowe stały na stanowisku, że za programy motywacyjne zgodnie z art. 24 ust. 11b Ustawy o PIT można uznać tylko programy w ramach których osoby uprawnione otrzymują akcje w wyniku realizacji praw z	majątkowe” na gruncie tego przepisu, co da podstawę (jako jeden z elementów) do odroczenia opodatkowania akcji nabytych w wyniku ich realizacji do momentu ich ostatecznego zbycia.
--	--

	papierów wartościowych wskazanych w art. 3 pkt 1 lit. b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Z uwagi na fakt, że warranty subskrypcyjne są papierami wartościowymi zdefiniowanymi w art. 3 pkt 1 lit. a powołanej ustawy, organy podatkowe wskazywały, że programy motywacyjne wykorzystujące warranty subskrypcyjne nie spełniają definicji z Ustawy o PIT. Niekorzystne stanowisko w zakresie kwalifikacji warrantów subskrypcyjnych było również prezentowane przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (wyroku z dnia 21 grudnia 2018 r., sygn. akt I SA/Po 680/18, I SA/Po 681/18, I SA/Po 682/18, I SA/Po 731/18). Obecnie to negatywne podejście zostało potwierdzone przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyrokach z dnia 29 listopada 2021 r., sygn. akt II FSK 808/19, II FSK 809/19.	
6.	[Reinwestycja dywidendy] W praktyce występują sytuacje, w których pracownicy uczestniczący w programie akcjonariatu pracowniczego subskrybują akcje za pośrednictwem dedykowanych do tego celu wehikulów np. Fonds Commun de Placement d'Entreprise (FCPE) w przypadku programów organizowanych przez francuskie spółki akcyjne i skierowanych do pracowników spółek zależnych w Polsce. Taki sposób inwestycji w programie powoduje, że akcje emitentów są przechowywane przez FCPE. Natomiast FCPE wydaje uczestnikom jednostki uczestnictwa, których wartość odzwierciedla wartość akcji nabytych przez pracowników. W konsekwencji, wartość jednostek uczestnictwa wydanych przez FCPE ulega zmianom odpowiadającym zmianom kursu akcji emitenta. Jednocześnie, uczestnicy posiadający jednostki FCPE, są właścicielami akcji emitenta. W rezultacie FCPE nie posiada prawa własności do tych akcji. W zależności od założeń danego programu akcjonariatu pracowniczego, dywidendy wypłacane przez emitenta akcji mogą być przekazywane do FCPE, który dokona reinwestycji kwot tych dywidend w dodatkowe akcje emitenta. Aby odzwierciedlić wartość reinwestowanych dywidend, FCPE przyznaje dodatkowe jednostki uczestnictwa	Biorąc pod uwagę opisane rozbieżności interpretacyjne w zakresie opodatkowania reinwestowanych dywidend, w sytuacji, gdy taka dywidenda nie jest faktycznie wypłacana przez emitenta do uczestników programów akcjonariatów pracowniczych, proponuje się wydanie objaśnień podatkowych lub interpretacji ogólnej do przepisów art. 24 ust. 11 - 12b Ustawy o PIT, które w swej treści będą objaśniać sposób opodatkowania reinwestowanych dywidend w dodatkowe akcje emitentów.

albo dokonuje zwiększenia wartości już posiadanych przez uczestników jednostek uczestnictwa.

Z punktu widzenia francuskich regulacji podatkowych, ponieważ faktyczna wypłata dywidend odbywa się wyłącznie pomiędzy podmiotami francuskimi tj. emitentem a odpowiednim FCPE, nie jest z tego tytułu pobierany podatek u źródła we Francji.

Natomiast, z punktu widzenia polskich regulacji podatkowych, organy podatkowe różnicują skutki podatkowe takiego zdarzenia od tego, czy reinwestycja dywidendy przez FCPE skutkuje zwiększeniem wartości już posiadanych jednostek uczestnictwa, czy wydaniem nowych jednostek uczestnictwa.

Przy założeniu, że program spełnia warunki przewidziane przez art. 24 ust. 11 - 12b Ustawy o PIT:

- a) W przypadku pierwszej sytuacji (reinwestycja skutkuje zwiększeniem wartości jednostek), organy podatkowe stoją na stanowisku, że uczestnik nie otrzymuje z tego tytułu wymiernego i definitywnego przysporzenia po swojej stronie. W konsekwencji, w momencie reinwestycji dywidendy nie dochodzi do powstania przychodu z tytułu dywidend opodatkowanego zryczałtowaną stawką 19%. Takie opodatkowanie jest odroczone do momentu ostatecznego zbycia akcji nabytych w wyniku reinwestycji dywidendy.
- b) W przypadku drugiej sytuacji (reinwestycja skutkuje przyznaniem nowych jednostek), organy podatkowe przyjmują, że reinwestowana dywidenda powinna być traktowana jako wypłacona bezpośrednio uczestnikowi programu, co powoduje powstanie przychodu po stronie uczestników z tytułu dywidend opodatkowanego według zryczałtowanej stawki 19%. Takie stanowisko zostało zaprezentowane w indywidualnych interpretacjach podatkowych wydawanych przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, przykładowo w:
 - Interpretacji z dnia 15 lipca 2021 r., nr 0114-KDIP3-1.4011.353.2021.1.MG;
 - Interpretacji z dnia 10 stycznia 2022 r., nr 0113-KDIPT2-3.4011.942.2021.1.MS.

	Jednocześnie, pragniemy wskazać, że takie stanowisko Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej nie uwzględnia wykładni Wojewódzkich Sądów Administracyjnych oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego w tym zakresie. Wojewódzkie Sądy Administracyjne oraz Naczelny Sąd Administracyjny w swoich wyrokach potwierdzają możliwość odroczenia opodatkowania reinwestowanej dywidendy przez FCPE do momentu ostatecznego zbycia akcji nabytych w wyniku takiej reinwestycji, niezależnie od sposobu jej odzwierciedlania, przykładowo w: • Wyroku NSA z dnia 8 czerwca 2018 r. sygn. akt II FSK 1539/16; • Wyroku NSA z dnia 12 grudnia 2013 r., sygn. akt II FSK 2962/11; • Wyroku NSA z dnia 11 grudnia 2013 r., sygn. akt II FSK 111/12; • Wyroku WSA w Gliwicach z dnia 1 lutego 2016 r., sygn. akt I SA/Gl 731/15; • Wyroku WSA w Warszawie z dnia 29 sierpnia 2011 r., sygn. akt III SA/Wa 257/11.	
7.	[Reinwestycja dywidendy wypłacanej w akcjach] Pewną odmianą programów opisanych w punkcie 1. powyżej są programy motywacyjne, w których uczestnicy programu, będący akcjonariuszami spółki, otrzymują dywidendę w formie akcji (przy czym są to akcje innej serii, niż akcje notowane na giełdzie; dalej „Akcje Dywidendowe”). Akcje Dywidendowe nie są udostępniane uczestnikom (uczestnicy nie mogą nimi swobodnie dysponować), są natomiast przekazywane administratorowi programu w celu ich automatycznego umorzenia za wynagrodzeniem w wysokości iloczynu liczby Akcji Dywidendowych i ceny nominalnej każdej Akcji Dywidendowej. Wynagrodzenie z tytułu automatycznego umorzenia również nie jest przekazywane uczestnikom programu; zamiast tego podlega automatycznej reinwestycji w akcje zwykłe (te notowane na giełdzie) spółki-organizatora programu. Dopiero akcje zwykłe spółki-organizatora programu mogą być zbywane przez uczestników programu na zasadach przewidzianych w dokumentacji danego programu (na analogicznych zasadach jak pozostałe akcje otrzymywane w ramach programu).	Biorąc pod uwagę, że przepisy Ustawy o PIT niosą ze sobą realne ryzyko podwójnego opodatkowania dochodów związanych z otrzymywaniem dywidendy w postaci Akcji Dywidendowych i reinwestycji przychodów z automatycznego umorzenia tych akcji w akcje zwykłe spółek, proponuje się wydanie objaśnień podatkowych lub interpretacji ogólnej do przepisów art. 24 ust. 11 - 12b Ustawy o PIT, które w swej treści będą objaśniać sposób opodatkowania Akcji Dywidendowych reinwestowanych w akcje zwykłe.

	Powyższa struktura programu wiąże się z trzema możliwymi momentami, w których może pojawić się opodatkowanie w rozumieniu Ustawy o PIT, tj.: 1) wypłata dywidendy w formie Akcji Dywidendowych - opodatkowana zgodnie z art. 30a ust. 1 pkt 4 Ustawy o PIT; 2) przychód z tytułu automatycznego umorzenia Akcji Dywidendowych - opodatkowany zgodnie z art. 30a ust. 1 pkt 4) w zw. z art. 24 ust. 5 pkt 1) Ustawy o PIT, przy czym przepisy art. 24 ust. 5d Ustawy o PIT nie dopuszczają wprost uznania wartości dochodu z tytułu otrzymania dywidendy jako kosztu uzyskania przychodu z tytułu umorzenia Akcji Dywidendowych; 3) sprzedaż akcji zwykłych nabytych za środki pochodzące z reinwestycji wynagrodzenia z tytułu umorzenia akcji dywidendowych - opodatkowane zgodnie z art. 30b ust. 1 pkt 2) Ustawy o PIT, przy czym również w tym przypadku Ustawa o PIT nie dopuszcza wprost uznania wartości dochodu z tytułu otrzymania dywidendy jako kosztu uzyskania przychodu z tytułu sprzedaży tych akcji. W konsekwencji powyższego, w programach motywacyjnych w opisywanym wariantcie istnieje realne ryzyko efektywnego podwójnego opodatkowania: tj. raz na etapie wypłaty dywidendy w formie Akcji Dywidendowych oraz drugi raz na etapie automatycznego umorzenia Akcji Dywidendowych. Należy przy tym podkreślić, że uczestnik programu motywacyjnego <i>de facto</i> nie uzyskuje jakiegokolwiek przysporzenia do momentu sprzedaży akcji zwykłych, nabytych uprzednio za środki pochodzące z automatycznego umorzenia Akcji Dywidendowych. Uczestnik ten nie może bowiem swobodnie dysponować ani Akcjami Dywidendowymi, ani środkami pochodzącymi z ich automatycznego umorzenia.	
8.	[Nieoprocentowane wsparcie finansowe] Niektóre programy akcjonariatu pracowniczego przewidują, że w celu nabycia akcji organizatora programu akcjonariatu pracowniczego, pracownicy wpłacają kwoty pieniężne odpowiadające kwocie subskrypcyjnej akcji, które zadeklarują do nabycia. Zdarzają się również sytuacje, w których ustalona metoda płatności za akcje polega na potrącaniu odpowiednich kwot z wynagrodzenia pracowników	W celu określenia jasnych zasad opodatkowania nieoprocentowanego wsparcia finansowego udzielanego przez pracodawców na rzecz pracowników na cele udziału pracowników w programie akcjonariatu pracowniczego, proponuje się wydanie objaśnień podatkowych lub interpretacji ogólnej do przepisów art. 24 ust. 11

przez lokalnego pracodawcę. Taka metoda płatności występuje w szczególności w sytuacjach, gdy program akcjonariatu pracowniczego organizowany jest przez spółkę akcyjną z siedzibą za granicą i program ten kierowany jest do pracowników spółek zależnych w Polsce. W omawianej sytuacji, lokalny pracodawca przekazuje kwoty subskrypcyjne odpowiadające wartości zadeklarowanej przez pracowników inwestycji w akcje do emitenta z własnych środków. Następnie zaś pracodawca w celu odzyskania zapłaconych kwot subskrypcyjnych za pracowników dokonuje miesięcznych potrąceń z wynagrodzenia pracowników w sposób zgodny z przepisami Kodeksu pracy. Z tego tytułu lokalny pracodawca nie pobiera żadnych odsetek od pracowników. Z perspektywy podatku dochodowego od osób fizycznych takie nieoprocentowane wsparcie udzielane przez pracodawcę na rzecz pracowników, na cele udziału w programie akcjonariatu pracowniczego, kwalifikowane jest jako pożyczka. Organ podatkowe potwierdzają, że brak oprocentowania udzielonego wsparcia finansowego pracownikom nie powoduje powstania po ich stronie przychodu ze stosunku pracy, jeżeli taka forma wsparcia finansowego jest oferowana wszystkim uczestnikom na jednolitych zasadach, przykładowo w: • Interpretacji Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 15 lipca 2021 r., nr 0114-KDIP3-1.4011.353.2021.1.MG; • Interpretacji Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 10 stycznia 2022 r., nr 0113-KDIPT2-3.4011.942.2021.1.MS; • Interpretacji Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 5 stycznia 2017 r., nr 2461-IBPB-2-2.4511.1050.2016.2.MMA; • Interpretacji Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 6 sierpnia 2015 r., nr IPPB4/4511-700/15-2/MP. Takie stanowisko, chociaż pozytywne zarówno dla pracowników, jak i pracodawców, nie znajduje bezpośredniego odzwierciedlenia w przepisach Ustawy o PIT, a wynika jedynie z interpretacji organów podatkowych. W konsekwencji, takie stanowisko podatne jest na zmiany kierunku interpretacyjnego organów podatkowych, co może	- 12b Ustawy o PIT, które w swej treści będą objaśniać sposób opodatkowania takiego wsparcia finansowego.
---	--

	spowodować ograniczenie zainteresowania akcjonariatami w Polsce.	
9.	[Wkład uzupełniający] Częstym instrumentem zachęcającym pracowników do udziału w programie akcjonariatu pracowniczego przez zagranicznych emitentów jest nieodpłatne przyznawanie pracownikom spółek zależnych emitenta w Polsce dodatkowych akcji (poza tymi, które pracownicy nabywają w zamian za środki własne) w ramach tzw. wkładu uzupełniającego. W praktyce spotyka się następujące mechanizmy przyznawania wkładu uzupełniającego: a) Emitent przyznaje nieodpłatnie własne akcje polskiemu pracownikom, z możliwością refakturowania ich kosztów na lokalnego pracodawcę; b) Lokalny pracodawca finansuje z własnych środków dodatkowe akcje pracownikom, przy czym pracodawca nie nabywa ich na własność celem nieodpłatnego wydania ich pracownikom, ani koszt z tego tytułu nie jest zwracany lokalnemu pracodawcy przez emitenta. W kontekście refakturowania kosztów wkładu uzupełniającego przez emitenta na rzecz lokalnego pracodawcy, nie jest do końca jasne, czy taki pracodawca będzie mógł rozpoznać koszty uzyskania przychodu z tego tytułu (choć tego rodzaju wydatki nie są przewidziane w katalogu wydatków niestanowiących kosztów uzyskania przychodów wskazanych w art. 16 Ustawy o CIT). W odniesieniu zaś do finansowania wkładu uzupełniającego przez lokalnego pracodawcę z własnych środków nie jest do końca jasne, czy tego typu finansowanie powoduje po stronie pracowników powstanie przychodu ze stosunku pracy, co w konsekwencji wiąże się z obowiązkiem poboru zaliczki na podatek dochodowy przez pracodawcę.	W celu określenia jasnych zasad podatkowego traktowania wkładu uzupełniającego, proponuje się wydanie objaśnień podatkowych do przepisów art. 24 ust. 11 - 12b Ustawy o PIT, które w swej treści będą objaśniać implikacje podatkowe związane z przyznaniem wkładu uzupełniającego - zarówno dla pracowników, jak i dla lokalnych pracodawców.

Wyrażamy nadzieję, że prośba Izby o rozważenie ujednolicenia linii interpretacyjnej organów podatkowych w odniesieniu do wskazanych powyżej aspektów prawno-podatkowych organizacji programów akcjonariatu pracowniczego spotka się z aprobatą Panów Ministrów.

CCI FRANCE POLOGNE

FRANCUSKO-POLSKA IZBA GOSPODARCZA

Wyrażamy jednocześnie gotowość do dalszej dyskusji na ten temat, pozostając do dyspozycji w kwestii umówienia spotkania z przedstawicielami Komitetu ds. Akcjonariatu Pracowniczego Francusko-Polskiej Izby Gospodarczej w dogodnym dla Panów terminie.

Z wyrazami szacunku,

Joanna Jaroch-Pszeniczna

Dyrektorka Generalna CCIFP

